

શું રુદ્ર ખ્રિગોડ ભારતીય લશ્કર માટે 'ખ્રદ્માસ્ત્ર' પુરવાર થશે?

વતીકાલે રદમી જાન્યુઆરી,
૨૦૨૬. ભારતનો ૭૭મો પ્રજાસત્તાક
દિન. સત્તાવાર રીતે વિશ્વનું સૌથી
મોટું લોકશાહી પ્રજાસત્તાક રાષ્ટ્ર
નામે ભારત વર્તમાન સ્વરૂપે તેના અવતરણના ૭૬
વર્ષ પૂરાં કરીને ૭૭મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરશે. આ
પ્રજાસત્તાક દિન ઘણી બધી રીતે વિશિષ્ટ છે. આમ
તો આપણા બધા જ પ્રજાસત્તાક દિનની ઉજવણી
વિશિષ્ટ રહી છે. એ જ રીતે આ વર્ષના પ્રજાસત્તાક
દિનની ઉજવણીને વિશિષ્ટ બનાવતા ૪ મુદ્દા છે:
સૌથી પહેલો મુદ્દો દર વર્ષે જેમને અમાન્રણ અપાતું
હોય છે એવા વિદેશી મહેમાન અંગેનો છે. દર વર્ષે
જોવાના કોઈ ને કોઈ દેશના વડાને મુખ્ય મહેમાન

તરીકે બોલાવાય છે. પરંતુ આ વખતે પહેલીવાર યુરોપિયન યુનિયનના પ્રતિનિધિઓને આમત્રણ આપવામાં આવ્યું છે. બીજા બાબત એ છે કે આ વખતે પહેલીવાર આપણા લક્ષ્મી કાર્યસ્ત્રે પ્રાણીઓ પણ પ્રજાસત્તાક દિનની પરેડમાં ભાગ લેશે. ત્રીજા બાબત એ છે કે CRPFનાં આસિસ્ટન્ટ કમાન્ડન્ટ સિસમ બાલી ૨૦૨૬ની રિપબ્લિક ડે પર ૬૨મ્યાન ૧૪૦ની વધુ જવાનોનું ઓલ મેઈલ કન્ટ્રેન્જન્ટ લીડ કરવાનાં છે. ચોથી મુદ્દો એ છે કે આ વખતની પરેડ ૬૨મ્યાન ભૈરવ લાઈટ કમાન્ડો યુનિટની એક જલક

પહેલી વાર જાહેરમાં દર્શાવવામાં આવનાર છે. આ ભૈરવ લાઈટ કમાની યુનિટ એ ભારતીય લશ્કરના આયર્ન ફિસ્ટ કહેવાતા રુદ્ર ઇન્ટિગ્રેટેડ બેટલ ગ્રુપ (Integrated Battle Group-IBG)નો એક હિસ્સો છે. ભારતીય લશ્કરનું આ ગ્રુપ ઇમરજન્સી અને સ્પેશિયલ ડિસ્મોન્સ ગ્રુપ છે. આ ગ્રુપના અન્ય બે હિસ્સામાં શક્તિ અને દિવ્યાસ્ત્રનો સમાવેશ થાય

ભૈરવ લાઇટ કમાન્ડો બટાલિયન્સ

ભૈરવ લાઇટ કમાન્ડો બટાલિયન્સની ભૂમિકા માત્ર પેરા ડ્રૉ જેવી નથી બલકે આ એવું કોમ્પ્લેક્ષ યુનિટ છે જે તેની ઝડપી, સરોટ અને આક્રમક કાર્યવાહી થકી દુશ્મન માટે જાણે વાવાઝોડારૂપ બની શકે છે. આ યુનિટની રચના લશ્કર પોતાની પસંદ કહેલી બટાલિયન્સના ચુંગદા જવાનોને તમા તાલીમ આપીને કરી રહ્યું છે જેથી આ માટે કોઈ નવી ભરતી ન કરવી પડે. અત્યાંતે લગભગ ૨૫૦ જવાનો ધરાવતી આવી ભૈરવ લાઇટ કમાન્ડો બટાલિયન્સ લશ્કરમાં શામેલ થઈ ગઈ છે અને સમયાંતરે આની કુલ ૨૬ ભૈરવ લાઇટ કમાન્ડો બટાલિયન્સ બિભી કરવાનું વલ્લે છે.

શક્તિબાણ: રુદ્ર યૂથ હેઠળનું આ શક્તિબાણ યૂથ એ ભારતીય લશ્કરની નવી ઘન્ટિએટેડ આર્ટિલરી ટેરિમિન્ટ્સ છે. આ ટેરિમિન્ટ્સ માત્ર તોપગોળા વરસાવવાના બદલે સેન્સર થકી સરોટ નિશાન લઈને પછી ઘાતક ફાયરિંગ કરવા માટેની આખી સિસ્ટમ પોતાનામાં સમાવી લે છે. ટૂંકમાં આ પરંપરાગત તોપમાર આ એને ટેકનોલોજીનું અનોખું મિશ્રણ છે.

દિવ્યાત્ર: શક્તિબાણ જૂથ
ઠેઠળનું આ વિશિષ્ટ દિવ્યાત્ર જૂથ
આજના સમય મુજબના ડ્રોન યુદ્ધ

વ્યવસ્થા સાથેના મિનિ લોજિસ્ટિક્સ વિભાગનો પણ સમાવેશ થાય છે.

૨૦૨૫ના કારગિલ વિજય દિવસ નિમિત્તે આ જૂથની રચનાની સત્તાવાર જાહેરાત થઈ તેને વ્યૂહાત્મક રીતે સમજવા જેવી છે. આ સંદર્ભે મુખ્યત્વે બે બાબતો નોંધપાત્ર છે. એક, ખાસ કરીને વર્તમાન સમયમાં આ પ્રકારના જૂથની રચનાની જરૂર કેમ પડી?

એનાં બે કારણો છે: ૨૦૨૫ના ઓપરેશન સિંદુરના આપણે સરહદપરના આતંકવાદી મશરૂતો ફટકો તો માર્યો જ પણ એમાં બંને પક્ષો તરફથી જે હાલકી વ્યૂહરચના આનાવાળી તેમજ જે ઝડપથી આખી કાર્યવાહી પણ પાડવાની જરૂરિયાત ઊભી થઈ તે બાબત સમય જતાં આવા સંયુક્ત હથકડી જૂથની રચના માટેનું નિમિત્ત બની અને બે, હાલના સમયમાં ખાસ કરીને ચીન તરફથી ઊભો થઈ રહેલો પડકાર પણ પરોઢા રીતે આ જૂથની રચનામાં નિમિત્ત બનીયો છે.

આ અંગે બીજી નોંધપાત્ર બાબત એ છે કે અત્યાર સુધી ખાસ કરીને લકઝરી કાર્યવાહી તેમ જ અન્ય લકઝરી બાબતોમાં કોલ સ્ટાર્ટ એ ભારતનો મૂળભૂત અભિગમ રહ્યો છે. હવે આ જૂથની રચના એ કોલ સ્ટાર્ટેશનના નવા મૂળભૂત અભિગમનો આરંભ ગણી શકાય તેમ છે. આ રીતે આપણી લકઝરી વ્યૂહરચનામાં આવેલું આ એક મહત્વનું પરિવર્તન છે. ●

૨૦૨૬માં ફિલ્મોની ટક્કર વધુ લોહિયાળ અને રસપ્રદ બનશે!

 ૨૦૨૬માં પરંપરાગત બોલિવૂડ અને દક્ષિણ ભારતનો પ્રભાવ એકમેકમાં ઓગળીને એક નવું જ 'મેગા-સિનેમા' વિશ્વ રચી રહ્યા છે. ૨૦૨૫માં રાજકીય થ્રિલર્સ અને હિંસાપ્રધાન ફિલ્મોએ બોક્સ ઓફિસ પર કબજો જમાવ્યો હતો. ૨૦૨૬ કંઠીક અલગ જ તેવર લઈને આવ્યું છે. આ વર્ષે માત્ર એકશન નથી પણ ભવ્ય પોરાણિક ગાથાઓ, દાયકાઓ જૂની ફિલ્મોની સિકવલ અને પ્રેમની એવી ત્રિકોણીય વાર્તાઓ છે જે દર્શકોને થિયેટર સુધી ખેંચી લાવવા મજબૂર કરશે. વર્ષની શરૂઆત જ ધમાકેદાર રહી છે. ગણતંત્ર દિવસના વીકેન્ડ પર સત્તની દેઓલની 'બોર્ડર ૨' રજૂ થઈ છે. ૧૯૮૭માં આવેલી મૂળ 'બોર્ડર'નો જાદુ આજે પણ લોકોના મનમાં જીવંત છે ત્યારે આ સિકવલમાં વસુ ષાહની સાથે વણ્ણ ધવન અને દિલજીત દોસાંઝની એન્ટ્રીએ ઉત્સાહ બમણો કરી દીધો છે. આ માત્ર એક સિકવલ નથી પણ દેશભક્તિનો એક એવો જુવાણ છે જે બોક્સ ઓફિસના તમામ રેકોર્ડ તોડવાની ક્ષમતા ધરાવે છે.

પુત્રીની જોડીનું આકર્ષણ છે.
અભિનેતાઓના નુકસાન અને ફાયદાની વાત
કરીએ તો રણબીર અને અર્ષ વર્ષોવુડનો નિર્ધિવાદ
નંબર વન સ્ટાર બની શકે છે. જો તેની 'લવ એન્ડ
વોર' અને 'રામાયણ' બંને હિટ જશે તો તે ખાન
ત્રિપુટીના વર્ચસ્વને ખતમ કરી દેશે. બીજી તરફ
સની દેઓલ પણ 'બોર્ડર ૨' અને 'રામાયણ' માં
હનુમાનના પાત્રથી કરી એકવાર ટોચના સ્થાને
પહોંચી શકે છે. જોકે, રણવીર સિંહ અને અક્ષય
કુમાર જેવા સ્ટાર્સ માટે આ વર્ષ જોખમી છે. રણવીરે
તેની પસંદગીમાં થયે સમયવેત હેતુને પડશે. કાશ્યપ
તેની સામે સાંઘના સ્ટાર્સનો ભારે પડકાર છે. કાર્તિક
આર્યને તેની મ્યુઝિકલ રોમેન્ટિક ફિલ્મ 'તુ મેરી
જિંદગી હૈ' સાથે મજબૂત પકડ જમાવી શકે છે. જે
તેને યુવા પેઢીનો ફેવરિટ
જાળવી રાખવામાં મદદ
કરશે.

બોલિવૂડ માટે ૨૦૨૬નું વર્ષ ૨૦૨૫ કરતા વધુ વધુ વ્યવસાયિક અને સર્જનાત્મક રીતે સમૃદ્ધ રહેશે. જોકે, ઉદ્યોગે કેટલીક ભૂલોથી બચવું પડશે. સૌથી મોટી ભૂલ છે અંધાધૂંધ સિક્કવલ બનાવવાની હોડ. દર્શકો હવે માત્ર જૂના નામના આધારે થિયેટર સુધી નથી આવતા

પ્રવાસાધિક અને	બોલિવૂડ માટે
મુદ્દ રહેશે. જોકે,	૨૦૨૬નું વર્ષ ૨૦૨૫
થી બચવું પડશે.	કરતા થાણું વધુ
અંધાધૂંધ સિકવલ	અને
દર્શકો હવે માત્ર	સર્જનાત્મક રીતે સમૃદ્ધ
માટે ચિયેટર સુધી	રહેશે. જોકે, ઉદાગો
નાપતા	કેટલીક ભૂલોથી બચવું
	પડશે. સૌથી મોટી ભૂલ
	છે અંધાધૂંધ સિકવલ
	બનાવવાની હોડ.

દર્શકો હવે માત્ર જૂના નામના આધારે થિયેટરરજીસ્ટર
સુધી નથી આવતા. તેમને નક્કર વાર્તા જોઈએ છે.
બીજી ભૂલ છે VFX પર વધુ પડતો ખર્ચ કરવો.
‘રામાયણ’ જેવી ફિલ્મમાં ટેન્કોબોલો તો સારી હોય
પણ લાગણીઓ ખૂટતી હશે તો તે મોટું નુકસાન
કરી શકે છે. બોલિવૂડને એ પણ સમજવું પડશે કે
હવે દક્ષિણ ભારતની ફિલ્મો માત્ર ‘સાઉથની’ નથી
રહી. તે ભારતીય સિનેમાનો ફિલ્મો છે. તેની જાણ
આપેલા વર્ષના મેકર્સ હવે માત્ર ગ્લેમર પર તકી પણ
ગ્રાઉન્ડ લેવલની વાર્તાઓ પર ધ્યાન આપવું પડશે.
વર્ષના અંતે અજય દેવગનની ‘દ્રશ્યમ ૩’ પણ
એક મોટું સરપ્રાઈઝ આપી શકે છે. આ ફિલ્મની
કેન્સાઈઝીંગ એવી છે જે સોની પબ્લિસિટીમાં પણ
મોટો પડકાર કરવાની શક્તિ
રાખે છે. કુલ મળીને જોતા
૨૦૨૬ એ ભારતીય ફિલ્મો
માટે ‘ગોલ્ડન પીરિયડ’
સાબિત થઈ શકે છે. જો
મેર્ક્સ ૨૫૬૨ને ટાળવા માટે

સમજદારી બતાવે અને દર્શકોને માત્ર દ્રશ્યો નહીં પણ અનુભૂતિ આપે તો સફળ રહેશે. આ વર્ષ રણબીર કપૂરના નામનું વર્ષ બની રહેવાની પૂરેપૂરી શક્યતા છે. જ્યારે ખાન સ્ટાર્સ માટે પોતાની વિરાસત જાળવી રાખવાનો સંઘર્ષ હશે...

ઓટોગ્રાફ !

બોલિવૂડના ડાયરેક્ટર માટે અત્યારે સૌથી અઘરું કામ શું છે? નવી વાર્તા લખવી? ના. મોટા સ્ટાર્સની ડેટ્સ લેવી? ના. સૌથી અઘરું કામ છે - સાઉથની હિટ ફિલ્મની કોપી એવી રીતે કરવી કે લોકોને લાગે કે આ ‘ઓરિજિનલ’ છે! •

શીર ગમે તેટલું સાચયું હોય તો પણ બહુધા વૃદ્ધને અંતિમ અવસ્થામાં શારીરિક પીડાઓ મોગાવવી પડે છે. એક વૃદ્ધને અંત ઘડીએ બોલતા સાંભળ્યા હતા: “જીવન તો જીવી જવાયું પણ હવે જીવ કેમ જશું?” એ વડીલ અંતિમ અવસ્થામાં બહુ મુશ્કેલીમાં આવી પણ હતા. એમને ડાયાબીટીસ, કિડની, પ્રેશર, વા અને શુગર એમ કુલ પાંચ રોગો હતા. છેલ્લે હૃદયરોગનો ઉમેરો થયો. 6 ગરથી પીડાઈને એ મર્થા ત્યારે સ્પ્શનાયત્રામાં બચુભાઈએ કહ્યું: “મારો એક પિત્રાઈ ભાઈ હતો. આજે તે હયાત નથી પણ ઘરડાંઓની હાલત જોઈ તે એક વાક્ય બોલતો: “જીવશું તો જીવતેમ પણ મરશું કે કેમ..?”

ઘડપણમાં બહુધા લોકોએ બે તકલીફોનો સામનો કરવાનો આવે છે. (૧) શારીરિક પીડાની તકલીફ અને (૨) સ્વજનો તરફથી મળતા લાગણી વિષયક

દુઃખોની તકલીફ. થાય છે એવું કે કેટલાંક વૃદ્ધો એ નક્કી નથી કરી શકતા કે એમને હાંટ એટકોનો દુખાવો વધુ પડે છે કે દીકરા, વહુના શબ્દોની વેદના વધુ થાય છે? ઘરની જુવાન દીકરી રિક્કો રમીને રાત્રે બે વાગ્યેએ ઘરનો દરવાજો ખોલાવે ત્યારે કોઈ એને કાંઈ કહેતું નથી પછા અથવા બાંધાં લાગણીનાં દુઃખો છે. પ્રશ્ન થાય છે શું વૃદ્ધોની દેખભાજી રાખતા સંતાનોનો જ હંમેશાં વાંકો હોય છે?

જીવશું તો જેમતેમ પણ મરશું કેમ.. કેમ..?

વેકવી પડે છે, તે સિક્કાની ત્રીજી બાજુ છે. તે તરફ સમાજનું ખાસ ધ્યાન જતું નથી. સમાજ હંમેશાં નવી પેઢીનો વાંક જોવા ટવાયેલો છે. 80 વર્ષનો વૃદ્ધ ખોટો ડોઈ જ ન શકે - આજના યુવાનો જ તેમનું ટીક રીતે તેથી રાખતા નથી એવા પૂર્વગ્રહથી સમાજ પીડાય છે. આ વાંકી માટે યુવાનો જે ભોગ આપે છે તેની પૂરી નોંધ લેવાતી નથી. શોષણ નીકળીએ તો દશમાંથી અઠી વૃદ્ધ એવો જડી આવે જે ઘડપણમાં અસહયોગ આંદોલન

ચઢી સંતાનોની મુશ્કેલી અનેકગણી વધારી દે છે. એવાં ઘરડાં બાળકોનાં તોફાનો પર એક નજર કરીએ.

79 વર્ષના એક વીલને ઘૂંટણના દુખાવાની તકલીફ શરૂ થઈ. એક વાર જમીન પર બેસે પછી કલાક બાદ ઊભા થવું હોય તો તે ના થઈ શકે. ઊભા થવા જાય તો ગભરી પડે. બેચાર વાર નાનીમોટી ઈજાઓ થઈ. એમની મુશ્કેલી જોયા બાદ છોકરાઓએ દેવસેવાનું મંદિર ઊંચે દીવાલ પર લગાવી આપ્યું. જેથી તેઓ ઊભાઊભા પૂજા

કરી શકે પરંતુ પિતાજીને તે ફાવ્યું નહીં. તેમણે કહ્યું: “ગિભાગિભા ભક્તિ કરો તો ભગવાન સ્વીકારે નહીં.”
 ને એ વીલ જીદપૂર્વક જમીન પર બેસે. એક વાર એ જાતે ગિભા થવા ગયા તેમાં પગમાં ખાસ્સું વગાડી બેઠા.
 બસ ત્યારથી એમને માટે ખાટલો ફરજિયાત નક્કી થઈ ગયો.

એક અંચ વીલને કબજિયાતની તકલીફ.
કોંટરોની સૂચના છતાં તેઓ આશરમાં લીલા
ભાવતાં નથી." ચાલવાના ય એમને ગમે નહીં. રોજ
મૂઠો ભરીને હરો કહે પણ શાકભાજીને અરે નહીં.
પાશેર દીવેલ ગટગટાવી જાય પણ પાણી આપો તો કહે.
"મને પાણીથી ઉબકા આવે છે. દીડારો એમની ભૂલ
ભાવે ત્યારે તેઓ ગુસ્સે થઈને બોલી ઊઠે." "ઘડપણમાં
તમને સૌને પાંચે બારે પુંડું છું. મને એક ઈંજેકશન આપી
દો એટલે તમે છટા બારે બે પણ છટે..."

75ની નજીક પહોંચેલા એક બીજા વડીલને એમ લાગ્યા કરે કે તેઓ હવે બે ત્રણ દિવસના મહેમાન છે. પાંચે દીકરાઓને ફોન કરીને તેઓ બોલાવે. દીકરાઓ દૂર મુંબઈ, કોલકાતા, દિલ્લી અને દેહલી દીકરીઓ નાઈ બાઈ તેનો તો મોઝોથી રડવા લાગે: “હવે દીકરીઓને પણ પ્રેમ રહ્યો નથી. હું મારી જઈશ પછી બધાં રડશે તેનો શું ફાયદો...? અત્યારે મારી કાળજી લો, મારી સાથે વાત કરો. હવે હું બેયાર કલાકનો મહેમાન છું.” અત્રે પ્રશ્ન એ થાય છે કે દીકરો શ્રવણ જેવો ગુણવાન હોય તો પણ વૃદ્ધની આવી માનસિક હાલતમાં તે મેમને શી રીતે ન્યાય આવી શકે..?

વડીલો માટે યુવાનો જે ભોગ આપે છે તેની પૂરી નોંધ લેવાતી નથી. શોધવા નીકળીએ તો દશમાંથી એક વૃદ્ધ એવો જડી આપે જે ઘડપણમાં અસહયોગ આંદોલને ચઢી સંતાનોની મુશ્કેલી અનેકગણી વધારી દે છે. એવાં ઘરડાં બાળકોનાં તોફાનો પર એક નજર કરીએ

જોન આવે તો ઘરના તેમને જાણ ના કરે. વડીલને તે
કારણે બહુ માફ લાગે. મલોહવામાં જઈને પ્રમાય મને કહે
“આખું ઘર માની અવગણના કરે છે. કોઈ મને કંઈ
જાણવાતું નથી” અને તેઓ ભોજનનો ત્યાગ કરે અથવા
ઘરમાં તો જીવો ઝડો માંડે. એવા એક બીજા વડીલને હાઈ
સ્કૂલ પ્રેસરની બીમારી. સાથે સુગર પણ ખરું. પરંતુ
આચારમાં ખૂબ બિલકલ કાળજી ન રખે. તીખું-તળેલું, વધારે
સાલવાલાવાળું તેઓ હાવી પર પાછાં આવે. શુગરને વધારે
કારણે ઘરનાઓ તેમને ઈચ્છુલિનનાં ઈજકાન મુકાવે.
પણ એ વડીલ ઘરનાઓથી ચોરીછૂપી ફિઝમાંથી મીઠાઈ
કાઢીને પાઈલે વે. સંતાનો તેમ કપાની ના પાડે ત્યારે
વડીલ દલીલ કરે: “ઘરવાનું તો નિશ્ચિત છે જ તો બધી
પૂજીઓ માણીને કેમ ના મરું?”

દીકરાઓ સમજાવે “તમે મીઠાઈ ખાઓ છો એ કારણે તમને આપવામાં આવતી મોંઘી સારવાર કારગત નીવડતી નથી. સરવાળે તમે પણ દુઃખી થાઓ છો અને અમને પણ ચિંતા રહે છે” પણ વૃદ્ધ એક જ જીદ પર અડેલા રહે: “ના, હું તો ખાઈશ..!”

ધૂપછાંવ

પ્રશ્ન થાય કે દીકરાઓ કેવી રીતે વર્તે તો સમાજ તેમને શ્રવણકુમાર જેવો પિતૃભક્ત ગણે....?? ●